

gaa ud paa at imødegaa den Opfattelse, han paa forskellige af disse Punkter har gjort gældende.

Den første Bemærkning var den, at Lovforslaget her bygger paa andre Principper end Loven af 7de Januar 1898. Dette vil jeg dog sige nogle Ord om, eftersom Bestræbelsen i det andet Ting umiskendelig har været den at komme i den tættest mulige Overensstemmelse med nævnte Lov. Hvis man vil analysere dette Lovforslag, vil man se, at det falder i to i Virkeligheden ganske forskellige Dele, nemlig paa den ene Side omhandlende Fiskere som Arbejdere, der fiske for professionelle Arbejdsgivere, næringsdrivende, og paa den anden Side saadanne Fiskere, som fiske for deres egen Regning. Da nu den anden Lov ikke omfatter nogen Arbejder, som ikke har nogen Arbejdsgiver, ville og maa de Bestemmelser, som skulle træffes for selvstændige Arbejdere, være forskellige fra dem, der ere i den nævnte Lov. Men for saa vidt en Arbejder har en Arbejdsgiver, for saa vidt en Fisker fisker for en saadan Arbejdsgiver, ere de Bestemmelser, her træffes, i nøjest mulige Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning. Loven bestaar med andre Ord af to Dele. Den ene Del angaar de Fiskere, som fiske for, hvad skal jeg kalde dem, Fiskegrosserere, for Folk, der drive Fiskeri uden selv at deltage deri, og som drive det i større Stil, svarende til den industrielle Lovs Arbejdsgivere, og den paalægger dem Forsikringspligt, nøjagtig som ved den bestaaende Lov. I den anden Del tager man i dette Lovforslag Hensyn til selvstændige Arbejdere, selvstændige Fiskere i Modsætning til dem, der have Arbejdsgivere, idet man siger: Her ville vi aabne Adgang for dem til gennem en privat Forsikring, gennem en egen Præmieydelse, at opnaa Forsikring paa billige Vilkaar. Det er den anden Afdeling, og den kan ganske sikkert ikke være i Overensstemmelse med den bestaaende Lov, men hvor der er analoge Forhold til Stede, er dette Lovforslag ganske i Overensstemmelse med den bestaaende Lovgivning, og jeg vilde have betragtet det som en meget væsentlig Anke mod dette Forslag, dersom det ikke paa de Punkter, hvor Analogien var fuldstændig til Stede, havde holdt sig den Regel efterrettelig at tage hele Grundlaget i den bestaaende Lov som Forbillede. Jeg indser nemlig ikke, hvorfor vi eet Aar efter, at vi have vedtaget en Lov paa et saadant Grundlag og med en saadan Enstemmighed, som den, hvormed den blev vedtagen,

skulle forlade den i et aldeles tilsvarende Forhold. Det er altsaa efter min Mening en urigtig Paastand, at Lovforslaget bygger paa andre Principper end Loven af 7de Januar 1898. Det forekommer mig da ogsaa, at de væsentligste Anker, det ærede Medlem fremkom med, hidrørte, som jeg nu skal vise, fra, at Loven er i Overensstemmelse med den Lov, og de allerfleste af de Forandringer, som bleve foreslaaede, gik netop ud paa at tilvejebringe andre Regler i dette Forhold end dem, som gælde i Henhold til Loven af 1898; hvilket allerbedst viser, at Loven er bygget paa de Principper, denne Lov anviser.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at der er Punkter skudt ud, som skulde have været medtagne, men han udtalte tillige, at vi ere det første Land, som have gjort Forsøg paa at tilvejebringe en Ulykkesforsikring for Fiskere. Men at ikke alle Detailpunkter ere medtagne, er efter min Mening en naturlig Følge af, at der skal stiftes en Forening, som skal være det Organ, gennem hvilket disse forskellige Funktioner skulle komme til Udførelse, som ikke ere omtalte i Loven. Det er en nødvendig Følge af, at denne Forening først skal bringes til Veje, at man ikke har kunnet paa dette Tidspunkt angive, hvorledes den i øvrigt ganske sikkert meget simple Forretningsgang skal være. Det er antageligt, at man vil gaa frem paa den Maade, at der i hvert Fiskerleje dannes ligesom en Sektion med en Tillidsmand, der indkasserer de 5 Kr. hos Fiskerne, som ønske den frivillige Forsikring, og at han derefter sender Pengene ind til Foreningen. Denne er ikke tænkt at skulle blive nogen Forening, som kræver nogen Udgift, eller at skulle være andet end, hvad jeg vilde kalde et Regnskabs- og Kassererkontor for disse Bidrag. Men jeg tror ganske sikkert ikke, at det vil være hensigtsmæssigt her i Loven at foreskrive noget i den Henseende, idet det meget vel kunde ordnes gennem Administrationen, særlig naar Arbejderforsikringsraadet vilde være behjælpeligt dermed, ved den Vedtægt, som vil blive at udfærdige for en saadan Forening. — At Danmark er det første Land, hvor man har forsøgt en saadan Forening, er rigtigt, men jeg vil tillige give den Oplysning, at man i Udlandet med stor Interesse følger dette Lovforslag, der gaar ud paa en Gang at kunne komme til et positivt Resultat af de mange Bestræbelser paa dette Omraade. Men dette, at Sagen ikke er gennemført andetsteds, bevirker efter min Mening ogsaa, at man maa se med